

Goriški letnik 1864. p. 204. (v Počravnju) 52 9/30

Lunina lisa

Nekdaj se je luna z večjo svetlobo ponahajala, kakor zdaj. Da, prepirala se je celó z avoglo tega s soncem in pravila, da jo je stvarnik z lepšo svetlobo obdaril, kakor ono. Prepir je neki dolgo trpel. Al poslednjič se sonce razjedi in luno z blatom omeče, da je temno liso dobila in obledela. Tram jo je od tistega časa in le po noči se na nebu prikazuje. Ta greda lažnica si je na vendar pridobila vladarstvo čez zvezde in še dan danasnji ob jutrnji zori ponosno soncu dva rožička nasproti moli.

